

Nr 341

Av herrar **Nordstrandh** och **Wennerfors**, *angående de statliga garantierna för investeringar i u-länder.*

(Lika lydande med motion nr 441 i Första kammaren)

Grundtanken i systemet med investeringsgarantier är att främja u-ländernas ekonomiska utveckling genom att stimulera till utvecklingsfrämjande privata investeringar i dessa länder. Detta kan åstadkommas genom att staten åtar sig att ersätta en investerare större delen av hans förlust genom s. k. politiska risker. Det måste anses fastslaget att investeringsplaner ibland inte kommer till utförande därför att den kommersiella motivationen inte är tillräckligt stark för att ta över vad som uppfattas som en politisk risk. För sådana fall har ett investeringsgarantisystem en betydande uppgift att fylla genom att möjliggöra riksspridning och sannolikt även en bättre värdering av den politiska risken. Samtidigt får den privata investeraren möjlighet att kalkylera affären med en till garanti-premier översatt politisk risk. Rimligtvis bör därför ett utbyggt investeringsgarantisystem kunna stimulera till investeringar, som kan vara både privatekonomiskt lönsamma och gynnsamma för värdlandets utveckling.

Det av regeringen år 1968 föreslagna investeringsgarantisystemet var så konstruerat att värdet av detsamma högst avsevärt förminskades. Detta framgår också av förhållandet att ingen ansökan ännu inkommit om investeringsgarantier enligt det gällande systemet. Den väsentligaste nackdelen med det gällande systemet består i att det begränsats till att endast omfatta de länder som är huvudmottagare för det svenska statliga bilaterala utvecklingsbiståndet. Begränsningen innebär att flertalet u-länder blir diskriminerade i förhållande till de s. k. huvudmottagarländerna. Länderbegränsningen är inkonsekvent så till vida att Sverige bl. a. vid UNCTAD II-konferensen utfäst sig för att motverka åtgärder som verkar diskriminerande mot vissa u-länder. Inom det multilaterala svenska biståndet ges stöd till även andra u-länder än dem som ingår bland de s. k. huvudmottagarländerna.

Det svenska systemet har införts i avvaktan på ett multinationellt dylikt. Ett kommande multinationellt system torde ej vara länderbegränsat med undantag för den modifikation som kan föranledas av krig och lik-

nande orsaker. Detta utgör ytterligare ett skäl för att det svenska systemets länderbegränsning omedelbart avskaffas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att länderbegränsningen för det svenska systemet med garantier för vissa investeringar i u-länder avskaffas.

Stockholm den 24 januari 1969

Ove Nordstrandh (m)

Alf Wennerfors (m)
